

Dos líders de l'espanyolisme ultra van ser detinguts per un atac amb arma blanca el 12-O a Ripollet

XAVIER RIUS :: 27/12/2022

La nit del passat 12 d'octubre, Juan De Haro Garcia va protagonitzar el darrer i enèsim incident violent del seu historial delictiu

Dos líders de l'espanyolisme ultra van ser detinguts per un atac amb arma blanca el 12 d'octubre a Ripollet

Juan De Haro Garcia (al centre de la imatge), coordinador estatal de les joventuts del partit feixista Democracia Nacional, va ser detingut pels Mossos d'Esquadra juntament amb l'ultra Noel Caravaca Barnes (a la seva dreta) per un assalt que va acabar amb dos ferits al municipi vallesà. El cabdill neonazi, que compta amb un extens currículum d'incidents violents i processos judicials, va traslladar la seva residència a Dénia (Marina Alta) a l'estiu, coincidint amb un increment de l'activitat de l'extrema dreta a la comarca alacantina. Tanmateix, segons les darreres informacions a què ha tingut accés aquest mitjà, recentment hauria tornat al seu poble d'origen, el Vendrell (Baix Penedès), per preparar les eleccions municipals

La nit del passat 12 d'octubre, Juan De Haro Garcia va protagonitzar el darrer i enèsim incident violent del seu historial delictiu. Malgrat la gravetat de l'episodi, aquest no ha transcendit públicament fins ara, mitjançant aquesta investigació de la *Directa*, que destapa els detalls del succés i repassa el currículum judicial d'aquest ultra que, en els darrers anys, ha liderat les accions de carrer més bel·ligerants contra el procés independentista a Catalunya.

Els fets es van produir al carrer del Padró de la localitat vallesana de Ripollet, a la terrassa del bar musical All Right. Segons les dades de la investigació a què hem tingut accés, un jove de 25 anys ferit a l'espatlla havia recorregut els escassos 200 metres que separen l'establiment d'oci nocturn de la comissaria de la Policia Local per demanar auxili.

Alertats de l'agressió amb arma blanca, els policies municipals van requerir el suport dels Mossos d'Esquadra i una ambulància per assistir el primer ferit, abans de desplaçar-se al pub per intentar localitzar els presumptes agressors. Tanmateix, els neonazis havien deixat al seu pas un ferit més qui, minuts després, es va desplaçar fins a la mateixa comissaria en un cotxe malmès també pels agressors juntament amb la seva companya -testimoni dels fets- i amb un tall a la cuixa dreta.

L'incident s'hauria produït quan, en plena discussió entre les dues víctimes a la terrassa de l'All Right sobre un assumpte que no ha transcendit, l'ultra Noel Caravaca -que seia a la taula del costat amb Juan De Haro i un tercer individu- es va abraonar sobre els joves clavant un objecte punxant a l'espatlla d'un i a la cuixa de l'altre. Posteriorment, Caravaca hauria sortit al carrer per colpejar el vehicle de la companya d'un dels agredits fins a fer saltar l'airbag, abans d'abandonar la zona amb els seus acompanyants.

Malgrat que Mossos no va aconseguir localitzar els neonazis immediatament, l'obtenció de les seves descripcions físiques va permetre detenir De Haro i Caravaca durant el cap de setmana, mentre que el tercer individu no va ser detingut. Dilluns 15, des dels calabossos de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Cerdanyola del Vallès, van passar a disposició judicial i posteriorment van quedar en llibertat amb càrrecs, fet inusual donat que almenys un dels joves agredits encara es trobava ingressat a l'hospital Parc Taulí de Sabadell, centre sanitari on van haver de ser traslladades les dues víctimes del brutal atac.

De Haro durant el seu discurs a Montjuïc el passat 12 d'octubre|ARXIU

De Haro va ser descrit amb una vestimenta totalment fosca i lluint un braçalet amb la bandera rojigualda, la mateixa indumentària que hores abans havia exhibit a l'acte públic convocat anualment per diferents grupuscles d'extrema dreta a la plaça de Sant Jordi de la muntanya de Montjuïc de Barcelona, amb motiu de l'anomenat Dia de l'Hispanitat. Aquell migdia, visiblement exaltat, De Haro va afirmar "igual que vaig dir que necessitem una intervenció militar, la nostra idea força ha de ser il·legalitzar partits separatistes, empresonar els seus líders i acabar amb aquesta Generalitat i Mossos. Siguem contundents".

Aquestes paraules les va pronunciar sobre un escenari guarnit amb una pancarta que resava "Absolució pels 14 de Blanquerna. Defensar España no és un crim", en referència als ultres condemnats a presó per l'assalt al centre cultural català a Madrid durant la Diada de 2013, que encara estan en llibertat a l'espera que el Tribunal Constitucional ratifiqui o tombi la sentència. De Haro estava flanquejat per destacats membres d'altres organitzacions feixistes com Alternativa Española, Falange Española de las JONS i La Falange, que juntament amb Democracia Nacional (DN), han constituït la coalició ADÑ de cara a les pròximes eleccions europees.

Després d'haver exaltat els ànims de l'activisme d'extrema dreta, no es té constància de què va fer De Haro durant aquella tarda, hores abans que, ja a Ripollet, participés en un episodi que torna a complicar el seu futur processal. El que sí que va deixar clar abans d'abandonar la tarima de la muntanya de Montjuïc és que conserva intacte l'odi i l'agressivitat contra l'actual sistema parlamentari i l'afinitat cap a la dictadura franquista: "Si toques els nostres herois del Valle de los Caídos o derroques la creu catòlica nosaltres els nacionalistes iniciarem una revolució espanyola i derrocarem el teu govern i acabarem amb ell".

Tot i les crides explícites a la rebel·lió contra el govern de Pedro Sánchez i malgrat que la fiscalia ha ordenat en més d'una ocasió a les forces i cossos de seguretat enregistrar el so i la imatge del míting ultra a Montjuïc, a hores d'ara no consta cap investigació oberta arran de les seves proclames.

Un llarg historial delictiu

No és la primera vegada que la celebració d'un 12 d'octubre porta maldecaps a Juan De Haro. L'edició de l'anomenat "Homenatge a la bandera" del 2016 a Montjuïc va comportar que ell i un altre ultra anomenat José Miguel Patón acabessin asseguts a la banqueta dels acusats pels delictes d'amenaques i coaccions als periodistes Enric Borràs (diari *Ara*),

Guillem Sànchez (*El Periódico*), Rebeca Carranco (*El País*) i Benet Iñigo (RAC1), professionals que aquell dia van haver d'aturar la seva tasca professional i abandonar l'acte feixista per preservar la seva seguretat.

Aquesta situació es va produir després que un dels assistents a l'acte confongués el periodista de *El Periódico* amb el fotoperiodista Jordi Borràs, especialitzat en l'extrema dreta. Posteriorment, el mateix De Haro va corregir l'afirmació errònia i va delatar el germà de Borràs, contra qui els ultres van desfermar la seva ira.

Mentre Patón, qui aquell dia va reblar a Enric Borràs "com em facis una foto i l'enviïs al teu germà t'arrenco el cap", ja va indemnitzar amb mil euros als periodistes abans del judici i ha estat condemnat a una multa de 240 euros per un delictes lleu d'amenaces, a més de l'obligació de desemborsar una desena part de les costes del judici, De Haro, en canvi, ha sortit de moment totalment absolt d'aquesta causa, tot i reconèixer -al seu torn d'última paraula durant la vista oral- que havia expulsat els periodistes no per la seva professió, sinó per "ser independentistes".

Així ho va decidir Guillermo Benlloch, titular del Jutjat del Penal 27 de Barcelona, qui va rebutjar la petició del fiscal de Delictes d'Odi, Miguel Ángel Aguilar, i de l'advocat de l'acusació particular. Ambdues parts demanaven tres anys de presó per quatre delictes de coaccions i un any de presó per un delictes d'amenaces, a més d'altres mesures com la inhabilitació pel sufragi passiu, la prohibició d'assistir a actes convocats per les mateixes organitzacions, ordres d'allunyament de les víctimes i la prohibició de comunicar-se amb elles. Actualment és l'Audiència de Barcelona la que s'ha de pronunciar després que fiscalia i acusació particular presentessin recurs contra la sentència, que encara no és definitiva.

De Haro durant el judici per l'escarni a periodistes el 12 d'octubre|XAVIER RIUS

Aquest procés obert se suma a un altre pel qual De Haro va anar a declarar en qualitat d'investigat ara fa un any, l'11 de gener de 2018, als jutjats del Vendrell. La citació responia a una acusació de la fiscalia, que li demana 8 mesos de presó per presumpte delictes d'odi, per la qual l'ultra va ser detingut pels Mossos d'Esquadra el 31 de maig de 2017 i posteriorment deixat en llibertat amb càrrecs.

La causa versa sobre unes afirmacions que va fer dos mesos abans en un programa de ràdio que s'emetia a través d'un podcast per un canal digital de la mateixa organització Democràcia Nacional Joven (DNJ). En antena, De Haro va afirmar que s'havien de reproduir més accions contra el sobiranisme com l'atac de Blanquerna, al mateix temps que realitzava comentaris de caràcter islamòfob i contra el moviment antifeixista, que els dies previs s'havia manifestat amb èxit a la capital del Baix Penedès.

Durant els últims anys que el militant d'extrema dreta ha residit al municipi, les seues de la televisió local i d'ERC han estat objecte d'atacs i pintades signades per DNJ on es demanava la pena de mort per a Oriol Junqueras o es mostrava solidaritat amb els condemnats per l'episodi de Blanquerna. Segons explica [el periodista Xavier Rius al seu blog](#), aquests incidents van ser denunciats però encara mai se n'ha aclarit l'autoria.

Tanmateix, hi ha una causa paradigmàtica que demostra l'actitud que Juan De Haro adopta

per mostrar la seva oposició a col·lectius socials diversos i ideologies oposades a la seva. El 12 de desembre de 2017, la magistrada d'un jutjat madrileny va condemnar De Haro i dos neonazis més per agredir l'activista sense sostre Lagarder Danciu. Els fets es remetien a la concentració de record a Francisco Franco i el fundador de La Falange José Antonio Primo de Rivera, celebrada a la plaça Oriente de Madrid durant el 41è aniversari de la mort del dictador, el 20 de novembre de 2016.

Aquell dia, Danciu va irrompre a la concentració feixista amb un cartell on es podia llegir "Franco assassí", protesta que va ser motiu suficient perquè un grup de cap rapats l'apallissés i li causés múltiples contusions i un traumatisme cranioencefàlic lleu. Malgrat tot, l'acció no els va sortir massa cara, ja que tan sols una petita part del grup va obtenir sentència condemnatòria i aquesta va consistir en 180 euros de multa per a cadascun d'ells i 350 euros d'indemnització a pagar de forma solidària per un delictes lleu de lesions.

Amb la bandera de la islamofòbia

Juan De Haro no perd oportunitat de fer palesa la seva intolerància i odi al diferent. És per això que ha comandat el seu grupuscle feixista en diferents indrets on intuïen que podien generar un conflicte social que els permetés guanyar visibilitat, difondre el seu ideari excloent i captar nous adeptes.

Un bon exemple d'aquesta estratègia són les accions contra l'obertura d'un oratori islàmic al districte barceloní de Nou Barris, que van tenir el seu moment àlgid entre els mesos de març i novembre de l'any 2017. En aquest període, el local del carrer Japó va patir nombrosos desperfectes com ara el bloqueig dels panys amb silicona, pintades com "Espanya cristiana no musulmana", enganxades d'adhesius, danys a les persianes de seguretat, cartells signats per Democràcia Nacional estampats a la façana amb lemes com ara "No a la islamització d'Europa" i fins i tot la col·locació d'embotits de porc a la porta.

Aquests fets van provocar que, a finals de gener de 2018, el Servei de delictes d'odi i discriminació de la Fiscalia de Barcelona actués de nou contra De Haro i sis neonazis més -tots aliats al barri- en base a gairebé una vintena d'atestats aixecats pels Mossos d'Esquadra. En la denúncia dirigida al Jutjat degà de Barcelona, argumentaven que els militants de DN i la seva branca juvenil "aprofitaven els seus actes per manipular políticament i exaltar el veïnat amb el ferm propòsit d'incrementar la freqüència i intensitat de les protestes i generar sentiments de rebuig, odi i hostilitat generalitzades contra els musulmans" i, a més a més, acoquinar la Comunitat Islàmica del barri "perquè no obrís el centre de culte i impedir d'aquesta manera el lliure i legítim exercici del dret constitucional de llibertat religiosa".

Tot això podria ser constitutiu d'un delictes de danys, un altre de coaccions i un tercer d'incitació a l'odi, la violència i la discriminació, en una causa que actualment instrueix el Jutjat d'Instrucció 21 de Barcelona, que el passat mes d'abril va acordar l'aplicació de mesures cautelars contra els investigats. Concretament, **Albert Bruguera** (ex-delegat de DN a Catalunya), Maria Concepción Cerezo, Victor Rubia, David Segura, Juan de Dios Osuna i Blanca Esther són el planter de feixistes de l'òrbita de DN que acompanya Juan de Haro en una resolució que els imposa -almenys fins que finalitzi la instrucció- una ordre

d'allunyament amb l'oratori de 300 metres.

Tot i la campanya islamòfoba, l'oratori obre les seves portes per fer quatre pregàries diàries des del passat mes de febrer, després de rebre el suport d'associacions veïnals, culturals i religioses del barri de la Prosperitat i del conjunt del districte, que amb un manifest públic i diverses mobilitzacions van aïllar socialment la campanya opositora.

Malgrat tot, la violència ultra encara va protagonitzar un greu episodi a Nou Barris el passat dimarts 24 de juliol, quan després d'una manifestació per rebutjar les pintades i cartells feixistes que havien aparegut la nit anterior al Casal Popular Tres Voltes Rebel, una quinzena de neonazis van atacar aquest espai social i van ser repel·lits per les activistes, en una agressió que es va saldar amb cinc ultres i un antifeixista detinguts, els quals van quedar en llibertat amb càrrecs dies després.

Juan De Haro amb el seu íntim amic Antonio Castellón|ARXIU

Tots els atacants eren membres i simpatitzants de DN, organització que havia impulsat la campanya 'Limpiemos nuestro barrio, limpiemos Nou Barris. Esto es España': Juan Antonio Placín, David Compta, els baixpenedesenc Alejandro de Beneyto i els baixllobregatins César Gallardo i Antonio Castellón Domenech, precursor aquest últim d'una altra campanya fallida contra el trasllat d'una mesquita a Sant Feliu de Llobregat. Castellón, qui va ser **fotografiat sense samarreta amb una gran esvàstica tatuada al ventre** el mateix dia dels aldarulls, manté una estreta amistat amb Juan De Haro, qui es va solidaritzar amb ell penjant una fotografia d'ambdós a les xarxes socials.

Tanmateix, aquesta no ha estat la darrera aparició pública de De Haro i els seus sequaços, que no han desistit de propagar la seva intolerància i recentment han provat d'impulsar un nou conflicte veïnal al barri tarragoní de Sant Pere i Sant Pau, on la comunitat musulmana vol obrir un oratori. El passat 9 de desembre, **DN va impulsar i liderar la concentració** contra la seva instal·lació amb Juan de Haro i Javi García, delegat de DN a Tarragona, al capdavant. Tot i que De Haro havia advertit "davant la possible contramanifestació antifeixista, diré que si ataquen els veïns, serem implacables en la seva defensa", no es van registrar incidents i el seu acte va transcórrer entre protestes de rebuig i protegit per un fort dispositiu d'antidisturbis dels Mossos d'Esquadra.

Al País Valencià, gelós de VOX

Fa uns mesos, Juan De Haro es va traslladar a viure al municipi de Dénia (Marina Alta), on des de l'estiu el veïnat ha observat amb estupefacció com Democracia Nacional i la seva branca juvenil guanyaven protagonisme als carrers de la comarca.

De Haro ha fet tàndem amb el delegat del partit a Alacant, Rubén Solé Navarrete, amb qui es va fotografiar davant la seu local del PSOE abans que el mes d'agost aquesta aparegués infestada d'adhesius amb símbols feixistes i proclames racistes, en una acció que també va tenir com a objectiu la seu de Compromís i l'edifici consistorial. A banda, DNJ ha dut a terme diferents encartellades i pintades a la zona, al temps que va impulsar el boicot a una concentració de suport a les represaliades polítiques catalanes, on la Policia Nacional

espanyola va haver d'intervenir per evitar que les solidàries fossin agredides.

L'ultra es fotografia davant la seu del PSOE de Dènia que posteriorment va ser boicotejada|ARXIU

Tot i el rebombori, la realitat és que DN està cada vegada més debilitada per la dimissió del seu veterà líder, Manuel Canduela, vell cantant del grup Rock Anti Comunista (RAC) División 250, conegut per les lletres racistes de les seves cançons, i pel cessament d'Albert Bruguera, qui va liderar el partit a Catalunya durant els mesos més conflictius del Procés i va ser apartat per De Haro per motius que encara es desconeixen.

Precisament, De Haro lidera actualment la formació conjuntament amb el seu vicepresident i portaveu, Pedro Chaparro, qui ha vist com el seu [ingrés a presó queda suspès](#) tot i estar condemnat a un any i a una multa de 2.000 euros per amenaçar Jordi Borràs, a part de la condemna a 3 anys i 11 mesos per l'atac de Blanquerna, sentència que està actualment sobre la taula del Tribunal Constitucional.

Aquesta no és, però, l'única preocupació de Juan De Haro i el seu grupuscle, que observen amb recel el creixement del partit d'extrema dreta VOX. Així ho han demostrat en diverses publicacions a les xarxes, on acusen el partit liderat per Santiago Abascal d'estar "al servei del sionisme". Per exemple, el passat 26 de novembre, coincidint amb l'aniversari de la mort d'Isabel la Catòlica, artífex de l'anomenada "reconquista", Democracia Nacional Joven va recordar per Twitter al dirigent basc "aquesta gran dona a la qual ets tan 'lleial' va expulsar els jueus usurers de les nostres terres. Als quals, a dia d'avui, tu rets homenatge i que, casualment, una vegada més, són els que estan asfixiant la nostra economia nacional".

Malgrat els escarafalls, DN comença a perdre militants arrossegats per l'onada del nou partit de moda a la política espanyola. Un dels casos és el de Montserrat Montanuy que, després d'encapçalar la llista electoral del partit a la ciutat de Barcelona, actualment està treballant en l'impuls d'un nucli de VOX a les Terres de l'Ebre.

No obstant això, el que sí ha demostrat l'ultra i el seu partit és la seva insistència i determinació. Ho corroboren amenaces impunes abocades a les xarxes com ara "Si no és el Govern qui pari els peus a Quim Torra, que ho dubto molt, haurem de parar-lo nosaltres. Ha de ser el valerós poble espanyol qui surti als carrers i acabi amb ell de forma contundent davant dels seus atacs. Si ells no ho paren, serem nosaltres. Sense contemplacions".

A hores d'ara, tot i la multitud de procediments judicials que ha superat i que té oberts, De Haro segueix en llibertat posant en risc la convivència. Segons les darreres informacions a què ha tingut accés aquest mitjà, recentment hauria tornat al seu poble d'origen, el Vendrell (Baix Penedès), per preparar les eleccions municipals. Tal com ell mateix va anunciar, el pròxim 25 de febrer està citat a declarar al jutjat de Dènia, tot i que no ha transcendit si per una nova causa o per alguna de les ja descrites en aquesta investigació. Tanmateix, la seva valoració no deixa espai al dubte: "Mentre els separatistes creen disturbis als carrers, els islamistes violen a les nostres dones i els polítics exerceixen la corrupció amb impunitat, entre d'altres coses més, els patriotes som citats perquè sí". Sigui com sigui, ara ningú podrà dir que no ha estat advertit.

<https://directa.cat/dos-liders-de-lespanyolisme-ultra-van-ser-detinguts-per-un-atac-amb-arma-blanca-el-12-doctubre-a-ripollet/>

<https://ppcc.lahaine.org/dos-liders-de-l-espanyolisme>